

ຮະບັບ

ວ່າດ້ວຍກາລາຂອງຫ້າຮາຍກາ (ລັບນີ້ ๒)

ພ.ສ. ๒๕๓๕

ໂດຍທີ່ເປັນກາລານກວ່າມປັບປຸງຮະບັບນີ້ວ່າດ້ວຍກາລາຂອງຫ້າຮາຍກາ พ.ສ. ๒๕๓๕
ໃຫ້ເໜາະສົມຢືນເຊີ້ນ ອາສີຍໍານາຈດານຄວາມໃນນາມຕາ ๑๑ (๔) ແກ່ງພຣະຮານບ້ານຸ້າ
ຮະບັບນີ້ຮັກຮາຍກາແຜ່ນດິນ พ.ສ. ๒๕๓๕ ນາຍກົງຮູມນົມຕີໂດຍຄວາມເຫັນຫອນຂອງ
ຄະນະຮູມນົມຕີ ຈຶ່ງວາງຮະບັບນີ້ໄວ້ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຂ້ອ ๑ ຮະບັບນີ້ເຮັດວຽກ “ຮະບັບນີ້ວ່າດ້ວຍກາລາຂອງຫ້າຮາຍກາ (ລັບນີ້ ๒)
ພ.ສ. ๒๕๓๕”

ຂ້ອ ๒ ຮະບັບນີ້ໄໝໃນບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນຕົ້ດຈາກວັນປະກາດໃນຮາຍກິຈຈານນຸບກາຍາ
ເປັນດັນໄປ

ຂ້ອ ๓ ໄ້ຍົກເລີກຄວາມໃນຂ້ອ ๑๙ ແກ່ງຮະບັບນີ້ວ່າດ້ວຍກາລາຂອງຫ້າຮາຍກາ
ພ.ສ. ๒๕๓๕ ແລະ ໄ້ໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ຂ້ອ ๑๙ ຫ້າຮາຍກາຈຶ່ງປະສົງຄະລາຄລອດບຸຕຸ ໄ້ເສັນອໜ້ວອັດສັ່ງ
ໃນຄາຕ່ອຜູ້ນັງຄົນບ້ານຸ້າຄາມລຳດັບຈຳນຶ່ງຜູ້ມີເໝານາຂອນນຸ້າຕົກ່ອນຫ້ອີນວັນທີລາ ເວັນແຕ່
ໄມ້ສາມາດຄະລົງຂໍ້ອີນໃນລາໄດ້ ຈະໄໝຜູ້ອື່ນລາແທນກີໄດ້ ແຕ່ເມື່ອສາມາດຄົງລົງຂໍ້ອີໄດ້ແລ້ວ
ໄ້ເສັນອໜ້ວອັດສັ່ງໃນລາໄດ້ເວົ້ວ ແລະ ມີສິທີຄະລາຄລອດບຸຕຸໂດຍໄດ້ຮັບເຈີນເດືອນຄັ້ງທີ່
ໄດ້ ๕๐ ວັນ ໂດຍໄມ້ຕ້ອງມີໃນຮັບຮອງແພທຍ໌

ກາລາຄລອດບຸຕຸຈະລາໃນວັນທີຄລອດ ກ່ອນຫ້ອີ້ນລັງວັນທີຄລອດບຸຕຸກີໄດ້
ແຕ່ເມື່ອຮັນວັນລາແລ້ວຕ້ອງໄໝເກີນ ๕๐ ວັນ

หน้า ๕

เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๑๒ ๑

ราชกิจจานุเบน្ទกษา

๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตรและได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขออนันต์ลาคลอดบุตรที่หยุดไปให้ผู้มีอำนาจขออนุญาต อนุญาตให้ถอนวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลา กิจส่วนตัว

การลาคลอดบุตรตามเกี่ยวกับการลาประจำที่ได้ชี้แจงไม่ครบกำหนด วันลาของการลาประจำนั้น ให้ถือว่าการลาประจำนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตร”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๐ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๑ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๑ ข้าราชการมีสิทธิลา กิจส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือนปีละ ไม่เกิน ๔๕ วันทำการ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ ข้าราชการที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๑๙ แล้ว หากประสงค์ จะลา กิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓ แห่งระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หน้า ๖

เดือน ๑๗๓ ตุลาคม พ.ศ. ๑๙๔๙ ราชกิจจานุเบกษา ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕

“ข้อ ๒๓ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลา กิจส่วนตัว เว้นแต่กรณีการลา กิจส่วนตัว เพื่อเดียงคุบุรดานาข้อ ๒๒ ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกคืนมาปฏิบัติราชการก็ได้”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี